

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. PÁPNÓVELDE-UTCA 2. Telefon száma 55-88. IRÁRATOKAT NEM KÜLDÖNK VISSZA. MÁK BEJÁRÁSOKAT LEVELEK FOGADUNK. ELŐFIZETÉSI DÍJ: Védre postán v. helyben házhoz hozva...

EGYETÉRTÉS

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. PÁPNÓVELDE-UTCA 2. Telefon száma 51-66. HIRDETÉSEK ÉS NYILTÉRBE VALÓ KÖZLEMÉNYEK FELVEZÉSE A KIADÓHIVATAL...

Mai számunk főbb közleményei: Vezetékek: Közös költség — magyar kvóta. A helyzet. Az elsőkasztortól törvényjavaslat. Késletünk. Összgyűlés. (A képviselőházi ülés.) A delegációk. A helyzet Ausztriában. A transzvári háború. A szatmari gyilkosság. (Papp Elemér gyilkosait írták.)

Közös költség — magyar kvóta

(1.) Az új kvótához megkaptuk az új közösi költségvetést. A kvóta megnőtt 30%-kal, a közös költség megnőtt 12,453,098 koronával. Tavaly az összes bruttó-szükséglet 167,175,940 forint lett ki, az idén (minthogy már a közös költség is koronában számoltunk) 346,704,982 koronát. Mennyivel nőtt tehát Magyarország közösi terhe?

Semmi kétség a felől nem lehet, hogy ha ezt helyesen akarjuk megállapítani, a számítás alapjául a bruttó-szükségletet kell vennünk. Mert hiszen a közös költségvetésnek saját bevételei, melyek adókból, előleptételek és cím-adományozási illetékekből, anyagszer-eladásokból stb. folynak be, a kvóta arányában mindenesetre beemlíthetők. Haszonlóképen vagyunk a közös vámbételekkel is, s mikor azokat a közösi kiadások fedezésére adjuk, az egyszerűen annyit jelent, hogy ezt a summát az egyik zsebből fizetjük, s a mi szükséglet megfennmarad, azt fizetjük a másik zsebből.

Döme Idus levele.

— Irta: Erdős Renée. — Kedves, imádtott anyám! Noha megígértém neked, hogy megkeresem után, rögtön értesíteni foglak, mégsem tettem ezt előbb mint ma, sok különféle okból, melyet mentem elő is adok. Epen egy hónap óta vagyok itt. Ezalatt volt időm, jól megmondani azt, a mit irni akarok neked. Meg is gondoltam. Most tehát légy oly kedves és hallgass meg.

bevételei címén prelimitált összeg tavaly 5,595,116 korona volt, az idén pedig 9,356,700 korona. Tehát az emelkedés közel 4 millió koronát tesz. Hogyan lehetséges ez? Ugy, hogy a hadügyminiszter a havidíj-emelések után fizetendő szolgálati díjak címén 3,900,000 koronát, tehát a tavalyinál 3,350,000 koronával többet irányoz elő. Magyarzata pedig ennek a roppant szökkenésnek: a katonaisztii fizetések általános emelése, a mit a költségvetés milliárd koronával vesz kiadásba. Helyes, realis-e a hadügyminiszter számítása, majd megválik; az azonban bizonyos, hogy a szolgálati díj csakis a jövő esztendőben adhat ekkora bevételt, mikor a fizetés-emelés keresztülvittetik, s már 1901-ben is eo ipso visszaesik a normális 500-600 ezer koronára.

A közös költségvetés urak keze alatt ugyanígy megnövekednek a vámbételek is. Míg 1899-re ezen a címen 57,139,530 forint volt előirányozva, a jövő esztendőre már 124,950,089 korona a prelimitára. Holnan származik ez a roppant, több mint 10 millió koronányi gyarapodás? Az arányok statisztika ez ideig adatai semmire sem alkalmasok, mert azok, a mennyiben az év három-negyedéről ismeretesek, a helyzatal telmes csökkenést mutatják. Az általános gazdasági depresszió hatása alatt fogyasztást mindenki a minimumra korlátozza, s a helyzet egyre rosszabbra lesz, a helyzet, hogy javulna. Okosan és becsületesen tehát a vámbételek tekintetében sem lehet kedvezőbb prognosztikot állítani ma, mikor a pénz elbujik és drága ártant is alig mutatja magát, mint lehetett 1898. májusában, a mikor a pénz keresete az elhelyezést s volt munka és vállalkozás és kereset, s emel fogva volt fogyasztás. Az a 10 milliónyi vámbételei többlet tehát nyilvánvalóan irrealis számítás. A kik beletették a budgetbe, magok se hiszik, hogy befolyjon. Hanem mégis beletették, egyszerűen a Széll Kálmán kedvéért. Beletették azért, hogy ezt is le lehessen útni a közösi kiadások fedezetlen összegéből, s ezzel is kisebbnek tünjék fel az a netto szükséglet, melyhez Magyarország már most a fölérték új kvóta arányában tartozik hozzájárulni.

Mig ekként a fedezetbe bejötték olyan milliók, a melyek vagy soha, vagy csak legfeljebb ebben az évben fognak befolyjni, a kiadásokból viszont kimaradtak oly tételek, a melyeket még nyögve fogunk emlegetni. A gyorstűzölő ágyúk beszerzése például, mint azt különben már meg is írtuk egyszer, semmi sincs előirányozva; ellenben egy új ágyú-rendszer kipróbálására való kísérletet 80,000 koronával szerepel a hadügyminiszter rendkívüli kiadásai közt. A ki azt hiszi, hogy ez azt jelenti, hogy a hadügyminiszter a gyorstűzölő ágyúknak a jövő esztendőre való beszerzéséről lemondott, az a legnagyobb tévedésben van. Nem jelent az semmi egyébét, mint hogy Kriegerhamer ur megvette Széll urnak és Lukács urnak azt a szívesítést, hogy a megfelelő summát nem vette föl a budgetbe, hanem majd annak idején póthítelt kér. Alkotmányos skrupulusok ebben a hadügyminiszter nem akadályozzák, hiszen hiszen esztendő, hogy póthítelt ne kérjen és ne kapjon, sőt meg a póthitelekkel való elszámolást sem kell valami sürgős dolognak tartania. Hae most is 1896-tól kezdődőleg egy esomó póthitelre kéri az elszámolási határidő meghosszabbítását, többek közt arra 30 millióra nézve is, a melylyel ezeltétl késztendővel nemcsak a világot, hanem még a magyar kormányt is meglepte. Kriegerhamernek tehát mindegy: akár hitel, akár póthitel. Az ágyú azonban nem enged, annak meg kell lenni, mert ha máshonnan emaradunk is, az ágyúban lépést kell tartanunk a haladó civilizációval. Ezek a most elhalgatótt gyorstűzölő ágyúk tehát, mihegy egy kissé beleszoktunk az új kvótába, egész bizonyosan meg fognak szólni.

Tegyük föl azonban, hogy elfogadjuk a költségvetés számítás módszerét, akkor is lefedezlen és kvóta szerint megosztandó összegül maradt 212,397,412 korona, a niből a 34%-os kvóta szerint 72,064,710 koronát mi fizetünk. A régi 34%-os arány szerint ellenben hozzájárulásunk 66,682,787 koronát tenne ki. Még ez a furcsaság, sőt nyilvánvalóan hamis számítás is az új kvóta-emelésből ránk háruló terhet 6,381,923 koronában mutatja ki. Ezt is szükség volt nekünk kiszámítanunk, mert a közös költségvetés előírnyatát a megosztást rábizza az alkotandó kvóta-törvényre. Alkotmányosan nem korrek eljárás, mert a 67-iki törvény szerint a két állam hozzájárulása a már eleve megállapított kvóta szerint fix összegben fejeződ ki. De vajon alkotmányosabb lett volna-e előlegezni a 34%-os kvótát? S van-e egyáltalán ebben az egész közösi költségvetésben valami, a mi igaz, egyenes, törvényes és alkotmányos?

Budapest, nov. 30.
A miniszterelnök a Kormányt. Mint bécsi tudósítók táviratozza, a király ma délután hosszabb időre kihallgatáson fogadta Széll Kálmán miniszterelnököt.
A képviselőház hétfőn, december 3-án délelőtt 10 órakor ülést tart, a mikor tárgyalás alá veszi a kvótáról szóló törvényjavaslatot. Az ülés végén Széll Kálmán miniszterelnök felel Barabás Belának a jelen körülmények és Major Ferencnek a magyar vöröskeresztnek az afrikai háborúban való részvétel tárgyában előterjesztett interpellációjára.

Valahol, messze vidéken, istentől és emberektől elfeledve él egy ember. A tarsadalmától, a világtól, az élet apróbb-nagyobb kellemeitől halálisan megfosztott ember. Asszonygyűlölő, rokonságot megtagadó, reménytelen, hitevesztett egy remete, a ki egy nagyon fájdalmas szerelmi esaladás következtében lemondott meg a reményéről és a boldogságnak s a ki ide, erre a tavolós, ősi birtokára huzódott vissza, emlékezni, felejténi vagy meghalni. Jó, ez mind nagyon szép és romantikus dolog, de ennek a vén medvének teletlenül egy millió évnyaga van, a minék a szegény boldog semmi hasznát se vesz.

A helyzet.
Még ma is a mi legnagy teleplezcsünk dominálta a kedélyeket. Széll Kálmán téved, ha azt hiszi, hogy megszabadult törvényesítő kísérletének következményeitől. Annak idején még számon fogja ezt tőle kémi a függetlenségi párt ellenőrzése.
Nulla dies sine linea. Ma megint kiült egy osztrák tulpisság, a melyről alább számolunk be.
A delegációk ma megkezdtek működésüket.
Tudósításaink a következők:
A viszonyosság új kijátszása.
Egy ízben már emlígyaradt, hogy az átutalási ügyben Széll Kálmán körülbelül három millióval megrontotta a kiegyezést. Most új fordulat elé jutottunk, ezért összegezve vissza kell térnünk a kérdésre.
Az osztrákok köteleztek magukat Bünfyval szemben, hogy a szeszdíjakat hektoliterenként 15 forintra fel fogják emelni, ugy, hogy a mostani 35 ft helyett Ausztriában 50 ft lesz a szeszdíj. Ránk nézve ez annyit jelentett volna, hogy a mi szesz Ausztriából ide hoznak, itt is hektoliterenként nem 35, hanem 50 forint fog számunkra az osztrák kormány behajtani és nekünk átutalni.
Széll Kálmán elejtette ezt a delyt. Az osztrákok nem emeltek föl szeszdíjakat s így — ha lesz átutalás — az csak 35 forint lesz hektoliterenként.
Mi ugyan próbálnak majd segíni magunkon akkép, hogy az Ausztriából ide behozott szesz ügyekéni fogunk megcsipni és a hiányzó 15 ft-tal megterhelni. Csak hogy ez majdnem annyit érteke rezeipe, mint az, a melyki a nyulat egy akarja megfogani, hogy sőt bűntünk a farkára.
Tegnapelőtt volt Bécsben egy szeszdíj-anket, a hol az elnökök penzügyminiszteri osztályonok lényegében a következő kijelentést tette:
"A belőlőn, a hol van osztrák szesz-csempészet megakadályozása, ha az embereknek érdekében áll a csempészet. Haszonnal jár pedig a csempészet akkor, ha egyik helyen, vagy vidéken nagyobb adóval sújtjuk a szesz, mint a másikon. Ezért mindenütt nivellálni kell az adót egyenlo magságban".
Ott e kijelentés természetesen csak magára Ausztriára vonatkozott. De teljesen illik ez az Ausztria és Magyarország közti forgalomra is, mert a két állam közt épen ugy nincs vámsorompó, mint a hogy nincs Krajna és Stojorszszok között.
Hivatalosan beismeri tehát Ausztria, hogy ha Ausztriában kisebb a szeszdíj, mint Magyarországon, akkor leggyakrabban akadályozza a két állam közt a csempészet megakadályozása.
Jól foglaj meg már a szíves olvasó, hogy ennek minő jelentősége van. Ez a tény világít sem azt jelenti, hogy mi a csempészet portékán elvezetjük a hiányzó 15 forint hektoliterenként, hanem azt, hogy hektoliterenként a teljes 50 frtnyi szeszdíj ellopják a magyar kincstártól.

A szesz ugyancs Ausztriában a szabad forgalomba át nem mehet mindaddig, a mig az ottani 35 frtot le nem rojják érte. A melyki szeszemnyitigrl bejelentik, hogy azt Magyarországra hozzák, az átutalási bázisul kap és érte az osztrák kincstár a magyar államnak utalja át a már behajtott 35 frtot.
A mikor az ilyen bázisul szesz Magyarországra érkezik, akkor a bázisul felutalása után elhisszük róla, hogy a 35 frtot megfizette és megnyitjuk abban, hogy ez összeget az osztrák kincstártól meg is fogjuk kapni. A hiányzó 15 frtot azonban mi magunk hajtjuk be rajta ez alkalommal.
Ha így menne minden, akkor rendben volnánk a dologgal. Ande több, mint bizonyos, hogy nem így fog menni. Ausztriában a hozzánk hozandó szeszről ki fogják az osztrák kincstárnak fizetni a 35 frtot, de nem fogják bejelenteni azt a szándékot, hogy az a szesz Magyarországra lesz onnan exportalando.
Ide exportálni azonban mégis fogják, csak-hogy az átutalási bázisul hivatalos kísérlete nélkül. Vagyis át fogják hozni csempészet, hogy megakadályozzák az itt jövedelű 15 frtot.
Lászlólag 15 frtot veszítünk ekkép minden hektoliterenként, de valóságilag 50 frtot, mert hiszen az ilyen szeszről Ausztria nem fogja nekünk átutalhatni a 35 frtot sem.
Igaz, hogy nem minden esőpp szesz lesz kontrabandus, hoznak majd rendez, szabályszerű uton-módon is osztrák szesz hozznak. Ande mivelhogy egyrészt a mi becsempeszenek, azon nem 15, hanem 50 frtot veszítünk, másrészt pedig teljesen illetékes szakotó helyen: az osztrák szeszakellen hivatalosan konstalálják, hogy a csempészet megbabonázására gondolni sem lehet, azért teljes ervényében fenntarthatjuk ama régi állításunkat, hogy a Széll Kálmán „szerenésés keze” a Danffy rossz kiegyezését is meg tudta rontani évenként 3 millió forintokkal.
Mar Bünfy idejében látható volt, hogy Ausztria törvényesen intézkedni a szeszdíj dolgában nem lesz képes. A H. S-sal pedig adót nem mertek emelni. Szóval, látták már akkor, hogy Ausztria, — a mig másként nem segít magán, — maradni lesz kénytelen a 25 frtos adóval mellett. Bünfy ezért lítkos egyezményben kikötötte, hogy az osztrákok „másként segítsenek magukon”.
Álljon pedig ez a remedium abban, hogy ha már a parlamentem nem vethet keresztül az adó-emelés, vgyis azt keresztul a tartománygyűléseken. Ránk nézve teljesen közönbös a megoldásnak ilyen módja, a lényeges csak az, hogy a 15 frtit fölémentessék ott is az adó összesen 50 forintra, mert csak így, e nivellálás által leane megakadályozható a csempészet a két állam között.
Ausztria tehát megígerte, hogy a tartományok után fogja fölémentni az adót s hogy a tartományok gyűlései e kis szívesrege hajlandók legyenek megígerte, hogy az összes szeszdíj-jövedelemből évi tíz millió forintot a tartományok közt fog felosztani.
Most következik aztán a legújabb osztrák perfidia és Széll Kálmán államférfiumi tehetségének legújabb tanbizonyosága.

kiálthatatlan és medvének sem olyan nagy medve, mint a minőnek te őt előttem leírtad. Ez egy negyvenöt éves, ősz fejű, piros ajku és fekete szemű nagybácsi, a milyeneket a bonvivant szokott adni a nemzeti színházban, s a kibe végül szerelmes lesz egy kis hiba, a ki még egészen fiatal leány. Tudod, ezt csak példaképen mondtam. Nem szükséges, hogy te mindjárt más valamine pondo!

Láttad volna csak, mikor megkezdtem, a vasútnál milyen hidegen fogadtál! Azt sem engedte meg, hogy kezed csokolj nekí. Hanem fojtott a kalapomat nézve: Nyilván szerette a szesmet az a sok rikkó szíves virág és szalag, a mi rajta volt. En azt észrevettem, és a mint mentünk Kocsin hazafelé a veletek között: fogtam a kalapot és szépen behajtottam a huzamzó buzablatába. Hogy olyan volt az aranyzsmu kalaszok között, mint egy szép virágocskor. O megköszöve nézett rám és meg akarta állítani a kocsit, hogy leszálljon és felemelje a kalapot.
De en megfogtam a kabátjánál fogva és azt mondtam neki:
— Csak maradjon úgy, kedves bácsi. Az a kalap nagyon jó helyen van ott, legalább nem sérül egy a szemét. Láttam, hogyan hunyorgatott mellettem egész uton. O erre felkaczagott — és a jegy erre meg volt törve. Még az uton felvilágosítottam őt a küldetés felől, melyben jártam és egy látszik, kedvére volt az a lepezetlen ösztintesség, melylyel viszonyalkodt, léged, a szándékod, melylyel engem ide küldtél s ezek tetejébe Korda István urt jellemzetem, mert mikor a beszédem végere utam, könyes szemekkel kapott a karjai közé, össze-vissza esőkölt és azt mondta:
— Derek leány vagy! Az apád vére! Igazi fista, romlatlan Korda vér. It maradtál sz nálam, a meddig akarsz! Akar örökre is.
A mire én azt mondtam:
— En meg hát itt maradtok addig, a mig ön el nem küld magától. bátyám. És remélem, hogy szerelni is fog egy kissé engem.
A mit aztan erre mondtál, azt már nekem nem mondton el; mert te szerelsz minden dolgot kettefe szízenben látni. Hanem emondok még valamit, a mi tan jobban is érdekel téged, mint ez az en csekély személyemre vonatkozó, jelentéktelen dolog.
Kedves mamám! Bátyám, Döme Akos, azt izeni neked általam, hogy ha hajlandó volnád odahagyni a fővárost és elbujni ide, az isten háta mögé rejtejt kis tót faluba, a hol az orvoson és

patkárúson kívül csak néha napján látható egy-egy kaputos ember, a szomszéd birtokosok személyében, a kik erre járnak vadászni, akkor téged Döme Akos szíves rokoni szeretettel fogad vendégül, akár egy egész életre.
De ha te erre nem volnád hajlandó, hanem jobbnak látnád feleségül menni ahhoz a ... Korda István nevezetű urhoz, hát akkor is biztosít neked védené ezertésűz forintnyi apapanget, mely össze, azt hiszem, elég arra, hogy belőle uti nőző méltó, neemes egyzerűséggel ruhakodj. Az eltartásod után annak az urnak a gondja lesz, a ki feleségül vesz.
Kérdezd meg tőle, felszik-e neki az ajánlat. S ha igen, vagy nem, erre nézve várom becses sajtóval.
— De én, en, a te kis boldogos leányod, én, a ki téged annyira szeretlek, en azt remélem, en azt hiszem, az en dobogó szívem azt sugja nekem, hogy te nem kerdeztél atól az úrtól semmi. Hanem menten össze esomagolod mindent és jössz, jössz ide hozzánk, a hol teged önzetlen, igaz szeretettel várunk.
Oh milyen szép lesz majd, ha a te kalapodat is belevehajthatja a kalaszok közé!
Es te a miénk maradsz örökkön örökké, a meddig csak a világ áll!
A mielőbbi boldog viszontlátás reményében, esköljök szep fehér kacsóidat, a te szerető kis lanyod
Idus.

FEHÉR RABSZOLGÁK.
OROSZ NEMZETI REGÉNY. 35
IRTA: DANILEVSKIJ GYERGELY.
XII.
Az adósság megfizetése.
— Ah, monsieur Panesukovszki! — kiáltottak ravaszul a hólygek és kisasszonyok, a kik nagyon is jól ismerték ennek a csunya botránynak a valódi okát — meséjé csak el, hogy is történt? Nem tudunk semmit. . . . Miért tartad meg azok a lázadók? Ugy megröngyöztünk! A férfiak már puskaikat készítették elő. . . .
Panesukovszki sóhajtott és szerényen lesütötte szemét.
— Elégtek nálam mindent, elpusztították mindent, beuztak a ház aláinkat, a koreszban betörték a pántkás-hordók fenekét és földig leiták magukat.

1899. HARMINCZHARMADIK EVFOLYAM. 332. SZÁM. 1900. január 4. BUDAPEST, PÉNTEK, DECEMBER 1.

Az osztrákok ott fogták meg a dolgot, hogy ők a tartományoknak évi tíz millió forintot fognak biztosítani. Mintha ez lenne a dolog lényege és célja, nem pedig az, hogy Ausztria és Magyarország között egyformává tétessék az adótelét.

Igy szölk az osztrákok:

— Tíz millió forintot igénylünk a mi tartományainknak. Ezenkint 1 millió hektoliter szesz fogyasztunk. Hogy ebből 10 millió forintot kifizessünk, elég, ha minden hektoliter 10 frtnyi új adóval terhelünk meg 15 frt helyett.

It van a perfidia. Kiszélezték a módját annak, hogy mikép maradjon kisebb az adó Ausztriában, mint Magyarországon, a mivel biztosítva lesz, hogy csak osztrák szeszt fognak a mindig biztos üzleti számítás alapján álló tolvaj urak Magyarországra csempészni és nem viszont. Ausztria tehát a közös vámterületen nem szenvedhet fogyasztási adóbeli bevételeket, csak Magyarország.

Ausztria ezzel dívelte spekulál a csempészetre ellenünk. És Széll Kálmán ebbe beleegyezett.

A csempészlet természetesen nem lesz olyan horribilis, mint lenne a 10 forintos adóméltos nélkül. De azért lesz és kárt fog tenni egyrészt finanszírozásban s meg fogja rontani másrészt szeszparancukat, a mely nehezen konkurálhat majd az 5 trtál elsőbbségi osztrák szeszszel.

Egyelőre eléggé belevilágítottunk ebbe az ügybe. Széll Kálmán természetesen ki fogja jelenteni, hogy a viszonyosság pedig sértetlen.

Az elszakított törvényjavaslat.

Mind újabb részletek kerülnek nyilvánosságra annak a bírónyságát, hogy Széll Kálmán természetesen rendezte a törvényhozás kijárást.

Most tudtuk meg, hogy a zárszámadási bizottságnak két ülésén védbőlött föl az elszakított törvényjavaslat kérdése. Az első ülésen jelen voltak a miniszterek, de akkor azazl ültök el az ügyről, hogy majd a másik ülésen vagy ülésig elintézik. A második ülésen azán nem jélelt meg egyetlen miniszter sem s nem jelent meg Rakovszky számvetőszi elnök se. Csupa államtitkár és miniszteri tanácsos volt csak jelen; Rakovszky képviselőben Dudasy jött el.

Amikor azán ezen az ülésen megint szóba került, hogy a zárszámadásban nem lehet elszámolni a 30 millió póthitelét, amikor az ahhoz való fedezetet meg nem szavazta meg a törvényhozás, akkor kijelentették az alárendeltébb hivatali jelenlévők, hogy ők nem jogosítják a dolgot lényegében változtatni.

Mint hogy pedig idő már állítólag nem volt a rendelkezésre. Igy mondta ezt tudniuk Széll Kálmán rendszabó a bizottsági tagoknak, azért ezek kényeszerültek a csend és rend kedvéért elhallgatni.

Széll Kálmán azonban mégis félt, hogy kikapartathat a titok előné az elszakított 5 törvényrendről és bontó előzettel, azért a zárszámadási bizottság tagjai megfogadták, hogy a titkot el nem árulják.

Széll Kálmán ki akarta forgatni a magyar alkotmányt az a sarkalatos elvét, hogy az állam költségvetésének a szükséges fedezetét csak törvény útján legyen szabad megszerezni. Ezek az urak tudták ezt és megfogadták, hogy elhallgatják.

Derek férfiak! Hallgattak is volna ők, ha mi ki nem ugráljuk őket.

És a derek Széll Kálmán! Neki nincsenek alatomos újai, ki mindennap százszor kidobja magát, hogy ő az égből leszállt ószintésnek földi megtestesítője. Mit tétel ő róla, ha az osztrákok ilyen szívelenek és őt ilyen bünsös utakra kényeszerítik?

A függetlenségi párt értekezete.

A függetlenségi és 48-as párt Thaly Gyula elnökletele alatt ma este hat órakor értekezlet tartott. Az értekezleten a pártnak mintegy 12 tagja volt jelen, a kik között Kossuth Ferenc is ott volt, de később jött a pártkörbe. Hentaller Lajos mindjárt az értekezlet elején azt indítványozta, hogy a pénzügyi bizottságban részt vevő párttagoknak Kossuth Ferencnek, Komjáthy Bélának, Juszt Gyulának és Barta Odónéknak bűző működésükért jegyzőkönyvi köszöneti szavazatokat. A párt az indítványt egyhangúlag elfogadta. Ezután tértek rá az értekezlet tulajdonképeni tárgyára, a két katonai javaslat tárgyalására.

Thaly János előadása után a párt elhatározta, hogy a javaslatot nem fogadják el és a képviselőházban való felszólalásra Thaly Kálmánt kérték fel. Thaly János ezután a honvédelmi miniszteri jelentéseket ismertette, a melyeket a párt tudomásul vett.

Az intéző-bizottság felkéri a párt tagjait, hogy a helyi képviselői ülése oktetletlenül jelenjenek meg és a kvótatárgyalás alatt Budapestben tartózkodjanak.

Debreczen és a kvóta.

Debreczen város törvényhatósági bizottságának ma közgyűlésére Kertész János, a függetlenségi és 48-as párt alelnöke és társai, bizottsági tagok, önálló indítványt nyújtottak be az iránt, hogy a kvóta tervezett felmérése ellen a törvényhatóság tiltakozzék. A törvényhatóságtól az idevonatkozó törvényjavaslat megküldését felirattan kérje és a feliratának pártosítása végett keresse meg a törvényhatóságokat. Ez indítvány rendkívül heves és ígátolt vitát keltett.

Kertész János arra kérte a bizottság tagjait, hogy ne tekinték az ügyet pártkérdésnek, hanem vita nélkül egyhangúlag fogadják el. Utánna Mayer Emil (az István-malom igazgatója) szólott fel. A kvótaegyezséget elfogadhatónak tartja, mert teljesen megnyugszik a bizottság hozafias eljárásában és munkálataiban; mert az ipar és kereskedelem érdekében végre nyugalmas állapot eljött s ezt egy tisztességes, becsületes egyezkedés eléréstől és végül Magyarországra haladását, tehérvisező képességének emelkedését nem lehet elvitatni. A Kertész János és társai indítványát a napirendről levetélni javasolta.

Mayer beszédét az ellenék folytonos gunyos közbevetésekkel zavarta, úgy, hogy az elnökő gróf Degenfeld József főispán több ízben hívta fel a gyűlést csendre és a vitéményességét tisztelgessen tartására.

Dr. Bakonyi Samu szónoki hével kelt a beadott indítvány támogatására. Emlékeztette a közgyűlést ama határozatra, a melylyel májel ével ezvolt már egyszer állított foglalt minden kvótaméltos ellen. Azóta pedig a helyzet nem változott és Debreczen város közönsége most sem tagadhatja meg önmagát. Nem lehet következtetelen egyszer már megígátolt határozatához. Egyenként vette elős hozakés a Mayer Emil argumentumait, a ki, mint képviselőjelölt, programbeszédében szintén tiltakozott az ország jogtalán és igazságtalan nagyobb megterhelése ellen. Beszédét, a melyet elvtársai viharos helyesléssel kísérték, azazl végezte, hogy örök gyászlat esik Debreczenben, ha föl nem emeli szavát a magasabb kvóta ellen. Mayer Emil és Kertész János eltek meg a zárszó joggal, a mire az elnök az ügyrend értelmében, bár ez ellen Kiss Albert és Kovács József erősen tiltakoztak, Mayer Emil napirendről levetelt javaslat indítványát becsótotta szavazásra. A névszerinti szavazás is nagy zaj közt folyt le. Nemeljük, a kik tudniükkel nemmel szavaztak, szavazatukat meg is indokolták; többeket pedig az igentel szavazók közül csapós megjegyzésekkel fogadták. Végre is 76 szavazattal 47 ellen a közgyűlés elfogadta a Mayer Emil indítványát, így a Kertész Jánosé indítványát 29 szöbbséggel elcsört.

Közéletünk.

Sok fusca bogara van a jó Istennek. De fuscsiból keves van, mint azok az urak, a kik odaát Ausztriában az ugynevezett alkotmányhó nagyítóeszköz pártját képezik. A kinek ellen különben gróf Palfy áll, magyar származás; tehát exponált osztrák hazafi.

Ezek az alkotmányhó forak úgy vették fel a kérdést, hogy a korona kormányzatl szemben ők nem eszálhatnák epozícióra. A kormánypolitikát elítélik, rossznak tartják, azt veszedelmesnek a birodalomra nézve. De ez a korona a korona kormány, ők pedig aláutas szölk a koronának. Nem csinálhatnak tehát epozícióra. Inkább letessék képviselői mandátumukat, ha ellentétbe jönnék a koránnyal.

— Nem emelt panaszt a bíróság előtt? —
— Mintha 600k nem is ismernek a mi bíróságainkkal. Néhányat ugyan elcséptek, de ezekről — hogy, hogy nem? — kiült, hogy nem volt semmi bűn sem részük. A főzinkost nem találta meg.

— És ki ez a főzinkos? — kérdezte bámulatos tudatlansággal Petrovna Avdotja, a ki már legalább felet a nyelvének elkopatta Levencsuk és Oxana történetének a kavenének társaságában való tárgyalásával.

— Valami szökevény juhász, a ki három aratóesepatot felbontott, hogy a leszámlálásnál ráadásul követeljenek a kikötött napszámon fölül... a régi történet... —
— És most hol lehet? —
— Azt mondják, hogy a Don nádasába menekült, a hol ez a csöcsék rendszerint elrejtözní szokott.

— És a pajtásait körözik. Milorodenkónak vagy Damszki Sandornak nevezi magát — jegyezte meg köhécselve Szokolov asszony — az meg bankót gyárt; azt mondják, egy követ fúttak. Pavladius atyától kölcsön kaptam az újságokat, ott olvastam. Neska szökevényem megbarakozott ezzel a Milorodenkóval, a ki néll éven Sztovkinnal volt szölkötárs. Azt mondják, hogy veszedelmes és a lühetelenség vakmerő ember. A mult éven, mint valami igazi kalóz két csónakkal megmádatott és kiföztött egy török egyárbocoz hajót... Ot magát meg nem láttam, de elmondták, hogy milyen és a leírás után, azt hiszem, rögtön ráismernek.

— Persze — felelt gunyolódva Panesukovszki — Puskín egyik művében Troikouron szinten azazl díszekedett, hogy rögtön megismeri Dubrovzski rablóölköt és Dubrovzski három hónapig volt nála, mint házitartó. Olvasza Puskinnak ezt az elbeszélést? —
— Rezában nem olvastam semmit és it még kevésbé erek rá!

A szölkák épen letakarították a reggelit és mindent hallottak. Az ezredes komornyikja hirtelen eltűnt és később, mikor megjelent, egyik szembe be volt kötéve.

— Mi bajod, Axen? — kérdezte szöroközöttan Panesukovszki.

— Az udvarban utána futottam egy csinos kis lányt a csöbbe, és az öklével szememre vágott — sugta Skatukín.

— Ez az ezredes épen töltött-pulykát evett, kedvenceledet. Hangosan felkaczagott, úgy, hogy mindenki nevetni kezdett, bár nem tudták, miért.

— És megadja magát? — kérdezte az ezredes asztalbotas után suttogva szölköjút — megadja magát hősnöd? —
— Kétségelenti! It az öreg háziasszony nál egész harem van; ha itt marad a nagyságos ur, akkor majd tartunk egy kis vadászatot. Magam-m hoztam a esögös dobosmat és becsalom őket a kocsis házikójába... —
— Majd meglátom. Csak óvatosan!

A csömegéni megérkezett Sztovkin. A hájos, csöcsap Mercur-fi ez alkalommal előkelően kiöltözökött; divatos kabát, finom hollandi vászonzól való ing volt rajta.

Panesukovszki néhány hölgyéleg épen lement az udvarba és az uradalmi lányokkal tánczolt néhány kört. Ez az ezredes specialitásaihoz tartozott, a melyet falusi mulatságok alkalmával mindig gyakorolt, még mikor a testőrséghez tartozott.

— Miért nem jött az önnepi kalászhöz? — szölk Sztovkinhoz Neholesev Valja szemrehányó hangon. — Vártuk önt. Bizonyosan valami kaland tartotta vissza.

— Királyonóm fúrdölt és segítenem kellett a tolette-jánál.

A szökyavadász körül álló fiatalemberek majd megpukkadtak nevetőkben és Sztovkin menlegelőzése szájról-szájra jart.

Sztovkin ezalatt az ezredes után nézett és mikor megpillantotta a hölgyek között, a mint szokása szerint szönkölt, intett neki.

— Csak közelebb, ezredes, közelebb! — kiáltott oda hozzá, a mikor kérdöleg nézett rá.

Panesukovszki odajött. Sztovkin felvezette és megfogta kezét. A kereskedő kövér, meleg keze reszkett az ezredesében.

— Alexejevics Vladimir, légy erős! — kezdte szölkötlan komolysággal és szürke, jóakarú, kissé jédt szemével fürkésze nézte az ezredest.

Panesukovszkiban megdermedt a vér, rosszat sejtett.

Sztovkin körülnézett és suttogva folytatta: — Eltitkoltad előttem, hogy az ördög karmai közé kerültél. Tegnap a városban voltam és hivatalnokokkal is érintkeztem. Nos, mindenféle elterjedt az a hír, hogy... valami hölgy... azt mondják, Perpeliesin a neve... érkezett oda és elened, szíveském, bizonyos összeg erejéig pórt indított.

— Ez az ezredes épen töltött-pulykát evett, kedvenceledet. Hangosan felkaczagott, úgy, hogy mindenki nevetni kezdett, bár nem tudták, miért.

— És megadja magát? — kérdezte az ezredes asztalbotas után suttogva szölköjút — megadja magát hősnöd? —
— Kétségelenti! It az öreg háziasszony nál egész harem van; ha itt marad a nagyságos ur, akkor majd tartunk egy kis vadászatot. Magam-m hoztam a esögös dobosmat és becsalom őket a kocsis házikójába... —
— Majd meglátom. Csak óvatosan!

A csömegéni megérkezett Sztovkin. A hájos, csöcsap Mercur-fi ez alkalommal előkelően kiöltözökött; divatos kabát, finom hollandi vászonzól való ing volt rajta.

Panesukovszki néhány hölgyéleg épen lement az udvarba és az uradalmi lányokkal tánczolt néhány kört. Ez az ezredes specialitásaihoz tartozott, a melyt falusi mulatságok alkalmával mindig gyakorolt, még mikor a testőrséghez tartozott.

— Miért nem jött az önnepi kalászhöz? — szölk Sztovkinhoz Neholesev Valja szemrehányó hangon. — Vártuk önt. Bizonyosan valami kaland tartotta vissza.

— Királyonóm fúrdölt és segítenem kellett a tolette-jánál.

A szökyavadász körül álló fiatalemberek majd megpukkadtak nevetőkben és Sztovkin menlegelőzése szájról-szájra jart.

Sztovkin ezalatt az ezredes után nézett és mikor megpillantotta a hölgyek között, a mint szokása szerint szönkölt, intett neki.

— Csak közelebb, ezredes, közelebb! — kiáltott oda hozzá, a mikor kérdöleg nézett rá.

Panesukovszki odajött. Sztovkin felvezette és megfogta kezét. A kereskedő kövér, meleg keze reszkett az ezredesében.

— Alexejevics Vladimir, légy erős! — kezdte szölkötlan komolysággal és szürke, jóakarú, kissé jédt szemével fürkésze nézte az ezredest.

Panesukovszkiban megdermedt a vér, rosszat sejtett.

Sztovkin körülnézett és suttogva folytatta: — Eltitkoltad előttem, hogy az ördög karmai közé kerültél. Tegnap a városban voltam és hivatalnokokkal is érintkeztem. Nos, mindenféle elterjedt az a hír, hogy... valami hölgy... azt mondják, Perpeliesin a neve... érkezett oda és elened, szíveském, bizonyos összeg erejéig pórt indított.

— Ez az ezredes épen töltött-pulykát evett, kedvenceledet. Hangosan felkaczagott, úgy, hogy mindenki nevetni kezdett, bár nem tudták, miért.

— És megadja magát? — kérdezte az ezredes asztalbotas után suttogva szölköjút — megadja magát hősnöd? —
— Kétségelenti! It az öreg háziasszony nál egész harem van; ha itt marad a nagyságos ur, akkor majd tartunk egy kis vadászatot. Magam-m hoztam a esögös dobosmat és becsalom őket a kocsis házikójába... —
— Majd meglátom. Csak óvatosan!

A csömegéni megérkezett Sztovkin. A hájos, csöcsap Mercur-fi ez alkalommal előkelően kiöltözökött; divatos kabát, finom hollandi vászonzól való ing volt rajta.

Panesukovszki néhány hölgyéleg épen lement az udvarba és az uradalmi lányokkal tánczolt néhány kört. Ez az ezredes specialitásaihoz tartozott, a melyt falusi mulatságok alkalmával mindig gyakorolt, még mikor a testőrséghez tartozott.

— Miért nem jött az önnepi kalászhöz? — szölk Sztovkinhoz Neholesev Valja szemrehányó hangon. — Vártuk önt. Bizonyosan valami kaland tartotta vissza.

— Királyonóm fúrdölt és segítenem kellett a tolette-jánál.

A szökyavadász körül álló fiatalemberek majd megpukkadtak nevetőkben és Sztovkin menlegelőzése szájról-szájra jart.

Sztovkin ezalatt az ezredes után nézett és mikor megpillantotta a hölgyek között, a mint szokása szerint szönkölt, intett neki.

— Csak közelebb, ezredes, közelebb! — kiáltott oda hozzá, a mikor kérdöleg nézett rá.

Panesukovszki odajött. Sztovkin felvezette és megfogta kezét. A kereskedő kövér, meleg keze reszkett az ezredesében.

— Alexejevics Vladimir, légy erős! — kezdte szölkötlan komolysággal és szürke, jóakarú, kissé jédt szemével fürkésze nézte az ezredest.

Panesukovszkiban megdermedt a vér, rosszat sejtett.

Sztovkin körülnézett és suttogva folytatta: — Eltitkoltad előttem, hogy az ördög karmai közé kerültél. Tegnap a városban voltam és hivatalnokokkal is érintkeztem. Nos, mindenféle elterjedt az a hír, hogy... valami hölgy... azt mondják, Perpeliesin a neve... érkezett oda és elened, szíveském, bizonyos összeg erejéig pórt indított.

— Ez az ezredes épen töltött-pulykát evett, kedvenceledet. Hangosan felkaczagott, úgy, hogy mindenki nevetni kezdett, bár nem tudták, miért.

— És megadja magát? — kérdezte az ezredes asztalbotas után suttogva szölköjút — megadja magát hősnöd? —
— Kétségelenti! It az öreg háziasszony nál egész harem van; ha itt marad a nagyságos ur, akkor majd tartunk egy kis vadászatot. Magam-m hoztam a esögös dobosmat és becsalom őket a kocsis házikójába... —
— Majd meglátom. Csak óvatosan!

A csömegéni megérkezett Sztovkin. A hájos, csöcsap Mercur-fi ez alkalommal előkelően kiöltözökött; divatos kabát, finom hollandi vászonzól való ing volt rajta.

Panesukovszki néhány hölgyéleg épen lement az udvarba és az uradalmi lányokkal tánczolt néhány kört. Ez az ezredes specialitásaihoz tartozott, a melyt falusi mulatságok alkalmával mindig gyakorolt, még mikor a testőrséghez tartozott.

— Miért nem jött az önnepi kalászhöz? — szölk Sztovkinhoz Neholesev Valja szemrehányó hangon. — Vártuk önt. Bizonyosan valami kaland tartotta vissza.

— Királyonóm fúrdölt és segítenem kellett a tolette-jánál.

A szökyavadász körül álló fiatalemberek majd megpukkadtak nevetőkben és Sztovkin menlegelőzése szájról-szájra jart.

Sztovkin ezalatt az ezredes után nézett és mikor megpillantotta a hölgyek között, a mint szokása szerint szönkölt, intett neki.

— Csak közelebb, ezredes, közelebb! — kiáltott oda hozzá, a mikor kérdöleg nézett rá.

Panesukovszki odajött. Sztovkin felvezette és megfogta kezét. A kereskedő kövér, meleg keze reszkett az ezredesében.

— Alexejevics Vladimir, légy erős! — kezdte szölkötlan komolysággal és szürke, jóakarú, kissé jédt szemével fürkésze nézte az ezredest.

Panesukovszkiban megdermedt a vér, rosszat sejtett.

Sztovkin körülnézett és suttogva folytatta: — Eltitkoltad előttem, hogy az ördög karmai közé kerültél. Tegnap a városban voltam és hivatalnokokkal is érintkeztem. Nos, mindenféle elterjedt az a hír, hogy... valami hölgy... azt mondják, Perpeliesin a neve... érkezett oda és elened, szíveském, bizonyos összeg erejéig pórt indított.

— Ez az ezredes épen töltött-pulykát evett, kedvenceledet. Hangosan felkaczagott, úgy, hogy mindenki nevetni kezdett, bár nem tudták, miért.

— És megadja magát? — kérdezte az ezredes asztalbotas után suttogva szölköjút — megadja magát hősnöd? —
— Kétségelenti! It az öreg háziasszony nál egész harem van; ha itt marad a nagyságos ur, akkor majd tartunk egy kis vadászatot. Magam-m hoztam a esögös dobosmat és becsalom őket a kocsis házikójába... —
— Majd meglátom. Csak óvatosan!

A csömegéni megérkezett Sztovkin. A hájos, csöcsap Mercur-fi ez alkalommal előkelően kiöltözökött; divatos kabát, finom hollandi vászonzól való ing volt rajta.

Panesukovszki néhány hölgyéleg épen lement az udvarba és az uradalmi lányokkal tánczolt néhány kört. Ez az ezredes specialitásaihoz tartozott, a melyt falusi mulatságok alkalmával mindig gyakorolt, még mikor a testőrséghez tartozott.

— Miért nem jött az önnepi kalászhöz? — szölk Sztovkinhoz Neholesev Valja szemrehányó hangon. — Vártuk önt. Bizonyosan valami kaland tartotta vissza.

— Királyonóm fúrdölt és segítenem kellett a tolette-jánál.

A szökyavadász körül álló fiatalemberek majd megpukkadtak nevetőkben és Sztovkin menlegelőzése szájról-szájra jart.

Sztovkin ezalatt az ezredes után nézett és mikor megpillantotta a hölgyek között, a mint szokása szerint szönkölt, intett neki.

— Csak közelebb, ezredes, közelebb! — kiáltott oda hozzá, a mikor kérdöleg nézett rá.

Panesukovszki odajött. Sztovkin felvezette és megfogta kezét. A kereskedő kövér, meleg keze reszkett az ezredesében.

— Alexejevics Vladimir, légy erős! — kezdte szölkötlan komolysággal és szürke, jóakarú, kissé jédt szemével fürkésze nézte az ezredest.

Panesukovszkiban megdermedt a vér, rosszat sejtett.

Sztovkin körülnézett és suttogva folytatta: — Eltitkoltad előttem, hogy az ördög karmai közé kerültél. Tegnap a városban voltam és hivatalnokokkal is érintkeztem. Nos, mindenféle elterjedt az a hír, hogy... valami hölgy... azt mondják, Perpeliesin a neve... érkezett oda és elened, szíveském, bizonyos összeg erejéig pórt indított.

— Ez az ezredes épen töltött-pulykát evett, kedvenceledet. Hangosan felkaczagott, úgy, hogy mindenki nevetni kezdett, bár nem tudták, miért.

— És megadja magát? — kérdezte az ezredes asztalbotas után suttogva szölköjút — megadja magát hősnöd? —
— Kétségelenti! It az öreg háziasszony nál egész harem van; ha itt marad a nagyságos ur, akkor majd tartunk egy kis vadászatot. Magam-m hoztam a esögös dobosmat és becsalom őket a kocsis házikójába... —
— Majd meglátom. Csak óvatosan!

A csömegéni megérkezett Sztovkin. A hájos, csöcsap Mercur-fi ez alkalommal előkelően kiöltözökött; divatos kabát, finom hollandi vászonzól való ing volt rajta.

Panesukovszki néhány hölgyéleg épen lement az udvarba és az uradalmi lányokkal tánczolt néhány kört. Ez az ezredes specialitásaihoz tartozott, a melyt falusi mulatságok alkalmával mindig gyakorolt, még mikor a testőrséghez tartozott.

— Miért nem jött az önnepi kalászhöz? — szölk Sztovkinhoz Neholesev Valja szemrehányó hangon. — Vártuk önt. Bizonyosan valami kaland tartotta vissza.

— Királyonóm fúrdölt és segítenem kellett a tolette-jánál.

A szökyavadász körül álló fiatalemberek majd megpukkadtak nevetőkben és Sztovkin menlegelőzése szájról-szájra jart.

Sztovkin ezalatt az ezredes után nézett és mikor megpillantotta a hölgyek között, a mint szokása szerint szönkölt, intett neki.

— Csak közelebb, ezredes, közelebb! — kiáltott oda hozzá, a mikor kérdöleg nézett rá.

Panesukovszki odajött. Sztovkin felvezette és megfogta kezét. A kereskedő kövér, meleg keze reszkett az ezredesében.

— Alexejevics Vladimir, légy erős! — kezdte szölkötlan komolysággal és szürke, jóakarú, kissé jédt szemével fürkésze nézte az ezredest.

Panesukovszkiban megdermedt a vér, rosszat sejtett.

Sztovkin körülnézett és suttogva folytatta: — Eltitkoltad előttem, hogy az ördög karmai közé kerültél. Tegnap a városban voltam és hivatalnokokkal is érintkeztem. Nos, mindenféle elterjedt az a hír, hogy... valami hölgy... azt mondják, Perpeliesin a neve... érkezett oda és elened, szíveském, bizonyos összeg erejéig pórt indított.

— Ez az ezredes épen töltött-pulykát evett, kedvenceledet. Hangosan felkaczagott, úgy, hogy mindenki nevetni kezdett, bár nem tudták, miért.

— És megadja magát? — kérdezte az ezredes asztalbotas után suttogva szölköjút — megadja magát hősnöd? —
— Kétségelenti! It az öreg háziasszony nál egész harem van; ha itt marad a nagyságos ur, akkor majd tartunk egy kis vadászatot. Magam-m hoztam a esögös dobosmat és becsalom őket a kocsis házikójába... —
— Majd meglátom. Csak óvatosan!

A csömegéni megérkezett Sztovkin. A hájos, csöcsap Mercur-fi ez alkalommal előkelően kiöltözökött; divatos kabát, finom hollandi vászonzól való ing volt rajta.

Panesukovszki néhány hölgyéleg épen lement az udvarba és az uradalmi lányokkal tánczolt néhány kört. Ez az ezredes specialitásaihoz tartozott, a melyt falusi mulatságok alkalmával mindig gyakorolt, még mikor a testőrséghez tartozott.

— Miért nem jött az önnepi kalászhöz? — szölk Sztovkinhoz Neholesev Valja szemrehányó hangon. — Vártuk önt. Bizonyosan valami kaland tartotta vissza.

— Királyonóm fúrdölt és segítenem kellett a tolette-jánál.

A szökyavadász körül álló fiatalemberek majd megpukkadtak nevetőkben és Sztovkin menlegelőzése szájról-szájra jart.

Sztovkin ezalatt az ezredes után nézett és mikor megpillantotta a hölgyek között, a mint szokása szerint szönkölt, intett neki.

— Csak közelebb, ezredes, közelebb! — kiáltott oda hozzá, a mikor kérdöleg nézett rá.

Panesukovszki odajött. Sztovkin felvezette és megfogta kezét. A kereskedő kövér, meleg keze reszkett az ezredesében.

— Alexejevics Vladimir, légy erős! — kezdte szölkötlan komolysággal és szürke, jóakarú, kissé jédt szemével fürkésze nézte az ezredest.

Panesukovszkiban megdermedt a vér, rosszat sejtett.

Sztovkin körülnézett és suttogva folytatta: — Eltitkoltad előttem, hogy az ördög karmai közé kerültél. Tegnap a városban voltam és hivatalnokokkal is érintkeztem. Nos, mindenféle elterjedt az a hír, hogy... valami hölgy... azt mondják, Perpeliesin a neve... érkezett oda és elened, szíveském, bizonyos összeg erejéig pórt indított.

— Ez az ezredes épen töltött-pulykát evett, kedvenceledet. Hangosan felkaczagott, úgy, hogy mindenki nevetni kezdett, bár nem tudták, miért.

— És megadja magát? — kérdezte az ezredes asztalbotas után suttogva szölköjút — megadja magát hősnöd? —
— Kétségelenti! It az öreg háziasszony nál egész harem van; ha itt marad a nagyságos ur, akkor majd tartunk egy kis vadászatot. Magam-m hoztam a esögös dobosmat és becsalom őket a kocsis házikójába... —
— Majd meglátom. Csak óvatosan!

A csömegéni megérkezett Sztovkin. A hájos, csöcsap Mercur-fi ez alkalommal előkelően kiöltözökött; divatos kabát, finom hollandi vászonzól való ing volt rajta.

Panesukovszki néhány hölgyéleg épen lement az udvarba és az uradalmi lányokkal tánczolt néhány kört. Ez az ezredes specialitásaihoz tartozott, a melyt falusi mulatságok alkalmával mindig gyakorolt, még mikor a testőrséghez tartozott.

— Miért nem jött az önnepi kalászhöz? — szölk Sztovkinhoz Neholesev Valja szemrehányó hangon. — Vártuk önt. Bizonyosan valami kaland tartotta vissza.

— Királyonóm fúrdölt és segítenem kellett a tolette-jánál.

A szökyavadász körül álló fiatalemberek majd megpukkadtak nevetőkben és Sztovkin menlegelőzése szájról-szájra jart.

Sztovkin ezalatt az ezredes után nézett és mikor megpillantotta a hölgyek között, a mint szokása szerint szönkölt, intett neki.

— Csak közelebb, ezredes, közelebb! — kiáltott oda hozzá, a mikor kérdöleg nézett rá.

Panesukovszki odajött. Sztovkin felvezette és megfogta kezét. A kereskedő kövér, meleg keze reszkett az ezredesében.

— Alexejevics Vladimir, légy erős! — kezdte szölkötlan komolysággal és szürke, jóakarú, kissé jédt szemével fürkésze nézte az ezredest.

Panesukovszkiban megdermedt a vér, rosszat sejtett.

Sztovkin körülnézett és suttogva folytatta: — Eltitkoltad előttem, hogy az ördög karmai közé kerültél. Tegnap a városban voltam és hivatalnokokkal is érintkeztem. Nos, mindenféle elterjedt az a hír, hogy... valami hölgy... azt mondják, Perpeliesin a neve... érkezett oda és elened, szíveském, bizonyos összeg erejéig pórt indított.

— Ez az ezredes épen töltött-pulykát evett, kedvenceledet. Hangosan felkaczagott, úgy, hogy mindenki nevetni kezdett, bár nem tudták, miért.

— És megadja magát? — kérdezte az ezredes asztalbotas után suttogva szölköjút — megadja magát hősnöd? —
— Kétségelenti! It az öreg háziasszony nál egész harem van; ha itt marad a nagyságos ur, akkor majd tartunk egy kis vadászatot. Magam-m hoztam a esögös dobosmat és becsalom őket a kocsis házikójába... —
— Majd meglátom. Csak óvatosan!

A csömegéni megérkezett Sztovkin. A hájos, csöcsap Mercur-fi ez alkalommal előkelően kiöltözökött; divatos kabát, finom hollandi vászonzól való ing volt rajta.

Panesukovszki néhány hölgyéleg épen lement az udvarba és az uradalmi lányokkal tánczolt néhány kört. Ez az ezredes specialitásaihoz tartozott, a melyt falusi mulatságok alkalmával mindig gyakorolt, még mikor a testőrséghez tartozott.

— Miért nem jött az önnepi kalászhöz? — szölk Sztovkinhoz Neholesev Valja szemrehányó hangon. — Vártuk önt. Bizonyosan valami kaland tartotta vissza.

— Királyonóm fúrdölt és segítenem kellett a tolette-jánál.

A szökyavadász körül álló fiatalemberek majd megpukkadtak nevetőkben és Sztovkin menlegelőzése szájról-szájra jart.

Sztovkin ezalatt az ezredes után nézett és mikor megpillantotta a hölgyek között, a mint szokása szerint szönkölt, intett neki.

— Csak közelebb, ezredes, közelebb! — kiáltott oda hozzá, a mikor kérdöleg nézett rá.

Panesukovszki odajött. Sztovkin felvezette és megfogta kezét. A kereskedő kövér, meleg keze reszkett az ezredesében.

— Alexejevics Vladimir, légy erős! — kezdte szölkötlan komolysággal és szürke, jóakarú, kissé jédt szemével fürkésze nézte az ezredest.

Panesukovszkiban megdermedt a vér, rosszat sejtett.

Sztovkin körülnézett és suttogva folytatta: — Eltitkoltad előttem, hogy az ördög karmai közé kerültél. Tegnap a városban voltam és hivatalnokokkal is érintkeztem. Nos, mindenféle elterjedt az a hír, hogy... valami hölgy... azt mondják, Perpeliesin a neve... érkezett oda és elened, szíveském, bizonyos összeg erejéig pórt indított.

— Ez az ezredes épen töltött-pulykát evett, kedvenceledet. Hangosan felkaczagott, úgy, hogy mindenki nevetni kezdett, bár nem tudták, miért.

— És megadja magát? — kérdezte az ezredes asztalbotas után suttogva szölköjút — megadja magát hősnöd? —
— Kétségelenti! It az öreg háziasszony nál egész harem van; ha itt marad a nagyságos ur, akkor majd tartunk egy kis vadászatot. Magam-m hoztam a esögös dobosmat és becsalom őket a kocsis házikójába... —
— Majd meglátom. Csak óvatosan!

A csömegéni megérkezett Sztovkin. A hájos, csöcsap Mercur-fi ez alkalommal előkelően kiöltözökött; divatos kabát, finom hollandi vászonzól való ing volt rajta.

Panesukovszki néhány hölgyéleg épen lement az udvarba és az uradalmi lányokkal tánczolt néhány kört. Ez az ezredes specialitásaihoz tartozott, a melyt falusi mulatságok alkalmával mindig gyakorolt, még mikor a testőrséghez tartozott.

— Miért nem jött az önnepi kalászhöz? — szölk Sztovkinhoz Neholesev Valja szemrehányó hangon. — Vártuk önt. Bizonyosan valami kaland tartotta vissza.

— Királyonóm fúrdölt és segítenem kellett a tolette-jánál.

A szökyavadász körül álló fiatalemberek majd megpukkadtak nevetőkben és Sztovkin menlegelőzése szájról-szájra jart.

Sztovkin ezalatt az ezredes után nézett és mikor megpillantotta a hölgyek között, a mint szokása szerint szönkölt, intett neki.

— Csak közelebb, ezredes, közelebb! — kiáltott oda hozzá, a mikor kérdöleg nézett rá.

Panesukovszki odajött. Sztovkin felvezette és megfogta kezét. A kereskedő kövér, meleg keze reszkett az ezredesében.

— Alexejevics Vladimir, légy erős! — kezdte szölkötlan komolysággal és szürke, jóakarú, kissé jédt szemével fürkésze nézte az ezredest.

Panesukovszkiban megdermedt a vér, rosszat sejtett.

Sztovkin körülnézett és suttogva folytatta: — Eltitkoltad előttem, hogy az ördög karmai közé kerültél. Tegnap a városban voltam és hivatalnokokkal is érintkeztem. Nos, mindenféle elterjedt az a hír, hogy... valami hölgy... azt mondják, Perpeliesin a neve... érkezett oda és elened, szíveském, bizonyos összeg erejéig pórt indított.

— Ez az ezredes épen töltött-pulykát evett, kedvenceledet. Hangosan felkaczagott, úgy, hogy mindenki nevetni kezdett, bár nem tudták, miért.

— És megadja magát? — kérdezte az ezredes asztalbotas után suttogva szölköjút — megadja magát hősnöd? —
— Kétségelenti! It az öreg háziasszony nál egész harem van; ha itt marad a nagyságos ur, akkor majd tartunk egy kis vadászatot. Magam-m hoztam a esögös dobosmat és becsalom őket a kocsis házikójába... —
— Majd meglátom. Csak óvatosan!

A csömegéni megérkezett Sztovkin. A hájos, csöcsap Mercur-fi ez alkalommal előkelően kiöltözökött; divatos kabát, finom hollandi vászonzól való ing volt rajta.

Panesukovszki néhány hölgyéleg épen lement az udvarba és az uradalmi lányokkal tánczolt néhány kört. Ez az ezredes specialitásaihoz tartozott, a melyt falusi mulatságok alkalmával mindig gyakorolt, még mikor a testőrséghez tartozott.

— Miért nem jött az önnepi kalászhöz? — szölk Sztovkinhoz Neholesev Valja szemrehány

ki szék avatására... az elnök... a bizottság... a kormány... a parlament...

gondjai sokkal nagyobbak, mint bármely fejedelmé; de... a képviselőház... a bizottság... a kormány... a parlament...

mány tárgyává tegyék. De főképp azért sűrűs... a képviselőház... a bizottság... a kormány... a parlament...

Következik a zágráb-podsused-samobori keskeny... a képviselőház... a bizottság... a kormány... a parlament...

ják. Javorszki, a lengyel klub elnöke határozottan... a képviselőház... a bizottság... a kormány... a parlament...

által előidéztet természetes felháborodás komoly... a képviselőház... a bizottság... a kormány... a parlament...

ORSZÁGÜGYELÉS.

A képviselőház ülése nov. 30-án.

Nagyon sovány és idegtelen ülést jelzett ma a... a képviselőház... a bizottság... a kormány... a parlament...

A közpénzügyi bizottság jelentése.

A közpénzügyi bizottság jelentése... a képviselőház... a bizottság... a kormány... a parlament...

A közpénzügyi bizottság jelentése (folytatás).

A közpénzügyi bizottság jelentése... a képviselőház... a bizottság... a kormány... a parlament...

A közpénzügyi bizottság jelentése (folytatás).

A közpénzügyi bizottság jelentése... a képviselőház... a bizottság... a kormány... a parlament...

A közpénzügyi bizottság jelentése (folytatás).

A közpénzügyi bizottság jelentése... a képviselőház... a bizottság... a kormány... a parlament...

— **Perotti Berlinben marad.** Berlinből távoztak, hogy Perotti a Wintergarten nevű variétés színházal szerződést kötött. A szerződés értelmében Perotti mint vendég fog fellépni és pedig hetenként négyszer. Ezzel tehát véget ért — legalább egyelőre — a hőstelen odysseja.

— **A fegyverkovács.** Lortzing előjában szép vig dalműve, *A fegyverkovács*, hét év óta hiányzik az opera repertóriumáról. *Mahler* Gusztáv tanította be annak idejében, a mikor néhány esten telt házzal szerzett e a pompás mű, a melynek ősrégi, zamatos megoldási mesteri kézzel és igazi talentummal magának alkotta. A magyar királyi operaház igazgatósága helyes és dicsőretekelt, a mikor elővette a partitúrát és ma este új betanulással hozta a dalművet színe. A közönség csodálással ezután nem nagy érdeklődéssel tanúsított a reprisivel szemben. A nézőtér alig felszerűszen telt meg. Ennek oka kétségtelenül a karmesteri kérdés közlélben keresendő. A zenepublikum jól tudja, hogy az operának mostanában nincsen olyan első karmestere, a ki aktív részt vesz a munkában. Azok a dirigensek pedig, a kik a pulpitust székelték elfoglalni, jellehet többé-kevésbé tehetős zeneészt, de nem nagy mesterei a betanítás és vezénylésnek. Az ilyen vig dalművből pedig várás-pálczával kell kidolgozni mindazt, a mi zsellem és finom, de a mit csak a genie, a nagy műtérkép képes megtalálni. A közönség inyen az ilyen dolgokban és vig dalművekben a hibálatlan egész, a tökéletes kerest. Ma a zenekart *Mader* Rószó vezényelte, ez a kétségkívül derek muzikus, de gyenge karmester. Kotta nélkül dirigálta az egész dalművet. Egyes kézzel végezte funkcióit, de csak egy állalanságban véve, mert a fúvósok kidolgozás, az apróságok kifejezése, az éles csiszolás előtte ismeretlen fogalmak. A zenekar és színpad nem voltak egyformák. A zenekarban kevés hangulatot tapasztaltunk, ellenben a színpadon pompás volt az élet; esupa jókedv, friss erő és hamisítatlan vig operai tonus jellemelte a szereplők működését. *Scilgyné*, mint *Mária*, valóságos meglepetést keltett. Gondosan tanulmányozta a szerepet. Gráciát és üdéséget hozott a színpadra. Ennek is kiváló ízlet tanúsított. Hangvétel létes, tiszta és a második felvonásban gyönyörű trillája tűnt föl. A többi közreműködők közül *Ney* *Dávid* és *Takács* a főszerepekben magas színvonalon álló művészi alakítást nyújtottak. *Meg* *David* a cím szerepben tökéletes és nobilis volt. Remek hangjával, éles énekével teljes sikert aratott. Nemű öntudósága és nagy stílű művészi vonásai ruhizta föl az alakot. Az ő fegyverkovácsa végső perentia Hans Sachajónak. Az utolsó felvonásban nagy arányú mély érzéssel és nemesség hangjának szamaray esztésével énekelte. A közönség percekig tapsolt a mesterszámoknak és nyolcszor hívta a lámpák elé. *Takács* a gróf szerepében ismét szaporította diadalainak számát. Kitevően volt diszponálva. Bravóvossan, hatalmas hanggal énekelte. Adelholt, a sváb lovagot *Hegeudis* adta. Erős komikai tehetséget ma új oldalról ismertek meg. Kitevően ötlettel és humorál sokszor megnévtette a közönséget. Mai szerepében egészen új dolgokat láttunk tőle és különös dicsőretre hangoztatjuk, hogy minden vigsga mellett diskrét volt. A többi szereplők közül *Kiss*, *Valent* és *Dalnoki* jobbakk voltak mint más alkalmattal. Reméljük, hogy az opera igazgatósága nem elégszik meg a *Fegyverkovács* felállításával, hanem szemez kisse a köznyelven, a hol a szabórtól szembe sok olyan dalművet fedezhet föl, a melyek az új betanulással méltán megérdemlik. (e. a.)

— **Az ország-művészegyesület** igazgatósága december 5-én, kedden délután 3 órakor tartja az éven utolsó ülést, a melyre a vidéki tanácsoktól *Kál Tivadar* *Dez* és *Bács* *Károly* hívták be. A tanács ülést megelőző 4-én délután 3 órakor fejezték be az ülést, a melyen a felelősi tanács által beterveztett ügyek veszik tárgyalás alá.

— **Az operaházban** holnap, pénteken *Bartolucci* *Viktoria* és *Wormuth* Ignác vendégfellépelt. *Adid* az új rendkívül bérletszámokban az operaház és nemzeti színház nyugdíjintézetek javára. Holnap szombaton *Dei* nézőtér, az aradi színház tagja kezdi meg a *Bajozók* *Canio* szerepében vendégszereplését.

— **Az iparművészeti társulat karácsonyi kiállításán** kedden, december 5-én nyílt meg az iparművészeti múzeum földszinti üvegszobáiban és a földszinti előcsarnokában. A kiállítás igen érdekes lesz a különösen érdekeseket a modern ösztösbizottság, melyet teljesen rendezve a baloldali előcsarnokban állítottak fel. A lakás a mi lakásainkhoz hasonlóan megtelepedett a művészi utunkra annak, hogy mikép rendezkedtek be egy polgári család művészen és ócsón.

— **Filharmoniai hangverseny.** A december 6-án tartandó ill-ik filharmoniai hangverseny iránt nagy érdeklődés mutatkozik a hangverseny-közönség körében. *Eit Wagner* Szigfrid közreműködésének tulajdonítják, a ki a hangverseny vezényelni fogja és a Németországban oly gyorsan nagy népszerűsége szert tett operájának, a *Permaländer*-nek nyitányát is bemutatja. A hangverseny műsora: 1. *Beethoven* Hegmont nyitány; 2. *Wagner* Szigfrid *Szigfrid*; 3. *Wagner* Szigfrid *Permaländer* nyitány; 4. *Liszt* *Mephisto-kerengő*; 5. *Beethoven* VII. szimfonia.

— **Uránia színház.** A magyar tudományos akadémia elnök, *Baró* *Eotvos* László a Urania tudományos színházban nagyobb számú kísérleti képeket ajándékozott, a melyeket a legelőkelőbb amatőr a dolosjag-klubban személyesen eszközölt. Ezen színpadnyitvány képek színvonalúak és erőteljesek, valamint sok tisztasága a dolosjag-klubban előadásában, a hol naponta fog a közönségnek bemutatni.

— **Larizza Vincoz** az opera hősnője, a ki tudvalegleg makacs torokbaja miatt az idei szezonban meg nem léphetett föl, a mint értesülünk a napokban *Bolognán* sulyos operacziókat vette magát alá. Megteremtett hangzákat érintette a múltévek állítólag olyan szerencsével, hogy a művész két-három hét múlva ismét megkezdheti működését az operánál.

— **Nemzeti színház.** *Carel Cimenez* feleség (la figurante) című 3 felvonásos vígjátéka, a melynek főszereplője ma eszterláton, e hó 30-án délelőtt 10^{1/2} órakor tartották meg, pénteken, december 1-én, kerül először színe *Kóbor* Tamás fordításában a következő szereposztással: *Renneval Henry* — *Császár*, *Monneville* *Theodore* — *Beresányi*, *Monneville Helene* — *Helvey*, *Francisze* — *Török* Irma, *Gullerandé* — *Paulányé*. A darabot szombaton páros bérletben, vasárnap pedig bérletszámokban megismétlik.

— **Szilágyi Arabella** az operánál. Pénteken, december 1-én, az operában *Adid* kerül színe, a melyben *Virtosné-Bartolucci* *Viktoria* próbákpen ismét a színpadra lép. Ez mar a harmadik eset, hogy az opera régi tagjával tesznek kísérletet. Ebből az alkalomból felmerült az eszme, hogy *Szilágyi* Arabellát, a ki a kor legjobbjai Wagner-énekesnője volt, is meghívják. A kiváló művésznő az operától való visszavonulása óta szorgalmasan tanult és így újójagos szerződése a színházra néve mindenesetre nyereség volna.

— **Sardou új drámája.** *Sardou* Viktor új drámán dolgozik és pedig történelmi drámán, melynek süljének alapját XIV. Lajos idejéből vette. Ez a téma *Sardou* már tíz év óta foglalkoztatja.

— **Hangverseny.** A lipótvárosi kaszinó december 4-én, hétfőn este 10 órakor saját helyiségében hangversenyt rendez. Az estén közreműködnek *Ábrányiné* *Blaha* *Lujza*, *Kiráy* *Klára*, *Mihalovics* *Ödön*, *Alberti* *Werner*, *Bloch* *Mór*, *Herzfeld* *Viktor*, *Habay* *Jenő*, *Kun* *László*, *Mager* *Raoul*, *Takács* s a *Filharmoniai* zenekar. A hangversenyt teast követi.

TUDOMÁNY ÉS IRODALOM.

— **Apród-szerelem.** *Noveliák.* Irta: *Tormay* *Cécile*. Budapest, 1899. Az Athenaeum részvételével kiadása. Ára: 2 korona. — A kik a realis festésnek, a mindennapi szem előtt feltűrlő valóság pontos utázmányának a híve, alighanem kicsinylő mosollyal fordulnak majd el *Tormay* *Cécile* novelláskönyvétől, mert az, a mit az élet igazságának neveznek, nem igen van meg benne; ellenben, a kik felül tudnak emelkedni az irodalmi felekezetek sectáriusi szellemén és nem csak egyféle igazság ismernek, nagy gyönyörűséget fognak benne találni. Mert ha az élet eseményeinek igazságát kevéssé: egy igazi nő kedély igazságot annál inkább felállíthatni e novellákban. Nemes és gyöngéd gondolkodás, mely szívesen húzódik a romantikához és finom, bájos álmodozásokra hajló lélek, a mely kiestéselőt vonások lat reáimáni a modern élet képeire is. Ime, ez a női kedély igazsága, mely olvasmányok nem áll mögötte semmiféle más igazságnak.

— **Az újságírás történetéről** tartott ma előadást *Kumlik* *Emil*, a miniszterelnök sajtóosztály segédtitkára, a budapesti sajtóélet felvilágosítást rendező tisztségviselő. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta.

— **Az újságírás történetéről** tartott ma előadást *Kumlik* *Emil*, a miniszterelnök sajtóosztály segédtitkára, a budapesti sajtóélet felvilágosítást rendező tisztségviselő. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta.

— **Az újságírás történetéről** tartott ma előadást *Kumlik* *Emil*, a miniszterelnök sajtóosztály segédtitkára, a budapesti sajtóélet felvilágosítást rendező tisztségviselő. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta.

— **Az újságírás történetéről** tartott ma előadást *Kumlik* *Emil*, a miniszterelnök sajtóosztály segédtitkára, a budapesti sajtóélet felvilágosítást rendező tisztségviselő. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta.

— **Az újságírás történetéről** tartott ma előadást *Kumlik* *Emil*, a miniszterelnök sajtóosztály segédtitkára, a budapesti sajtóélet felvilágosítást rendező tisztségviselő. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta.

— **Az újságírás történetéről** tartott ma előadást *Kumlik* *Emil*, a miniszterelnök sajtóosztály segédtitkára, a budapesti sajtóélet felvilágosítást rendező tisztségviselő. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta.

— **Az újságírás történetéről** tartott ma előadást *Kumlik* *Emil*, a miniszterelnök sajtóosztály segédtitkára, a budapesti sajtóélet felvilágosítást rendező tisztségviselő. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta.

— **Az újságírás történetéről** tartott ma előadást *Kumlik* *Emil*, a miniszterelnök sajtóosztály segédtitkára, a budapesti sajtóélet felvilágosítást rendező tisztségviselő. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta.

— **Az újságírás történetéről** tartott ma előadást *Kumlik* *Emil*, a miniszterelnök sajtóosztály segédtitkára, a budapesti sajtóélet felvilágosítást rendező tisztségviselő. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta.

— **Az újságírás történetéről** tartott ma előadást *Kumlik* *Emil*, a miniszterelnök sajtóosztály segédtitkára, a budapesti sajtóélet felvilágosítást rendező tisztségviselő. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta.

— **Az újságírás történetéről** tartott ma előadást *Kumlik* *Emil*, a miniszterelnök sajtóosztály segédtitkára, a budapesti sajtóélet felvilágosítást rendező tisztségviselő. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta.

— **Az újságírás történetéről** tartott ma előadást *Kumlik* *Emil*, a miniszterelnök sajtóosztály segédtitkára, a budapesti sajtóélet felvilágosítást rendező tisztségviselő. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta.

— **Az újságírás történetéről** tartott ma előadást *Kumlik* *Emil*, a miniszterelnök sajtóosztály segédtitkára, a budapesti sajtóélet felvilágosítást rendező tisztségviselő. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta.

— **Az újságírás történetéről** tartott ma előadást *Kumlik* *Emil*, a miniszterelnök sajtóosztály segédtitkára, a budapesti sajtóélet felvilágosítást rendező tisztségviselő. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta.

— **Az újságírás történetéről** tartott ma előadást *Kumlik* *Emil*, a miniszterelnök sajtóosztály segédtitkára, a budapesti sajtóélet felvilágosítást rendező tisztségviselő. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta.

— **Az újságírás történetéről** tartott ma előadást *Kumlik* *Emil*, a miniszterelnök sajtóosztály segédtitkára, a budapesti sajtóélet felvilágosítást rendező tisztségviselő. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta. Az előadás a sajtó történetét tárgyalta.

FŐVÁROSI ÜGYEK.

— **A tanácsok közértesítése.** Az Esküdtér-Akadémia között a Dunaparton létesítendő villamos vasút ügyében a kereskedelmi miniszterelnökben ma volt az engedélyezési tárgyalás, a melyen a kereskedelmi miniszterelnök részéről jelen voltak: József Sándor kereskedelmi miniszter, elnök, Schmidt József államtitkár, Mándy Lajos min. tanácsos, Pap Árpád oszt. tanácsos, Kádár Gusztáv műszaki tanácsos, dr. Neumann Károly titkár, mint jegyző. *A belügyminiszter részéről:* Marek osztálytanácsos. *A földművelésügyi miniszter részéről:* Zsák Hugó osztálytanácsos. *A közmunkatársak részéről:* Rupp Imre min. tanácsos, Bakos János osztálytanácsos. *A fővárosi részéről:* Vossis Károly tanácsos, Henfler Adolf középítési igazgató, Toldy József főigazgató, Jarmay Jenő műszaki tanácsos, Mihályffy József, főmérnök. *A fővárosi részéről:* Vossis Károly tanácsos, Henfler Adolf középítési igazgató, Toldy József főigazgató, Jarmay Jenő műszaki tanácsos, Mihályffy József, főmérnök.

— **A tanácsok közértesítése.** Az Esküdtér-Akadémia között a Dunaparton létesítendő villamos vasút ügyében a kereskedelmi miniszterelnökben ma volt az engedélyezési tárgyalás, a melyen a kereskedelmi miniszterelnök részéről jelen voltak: József Sándor kereskedelmi miniszter, elnök, Schmidt József államtitkár, Mándy Lajos min. tanácsos, Pap Árpád oszt. tanácsos, Kádár Gusztáv műszaki tanácsos, dr. Neumann Károly titkár, mint jegyző. *A belügyminiszter részéről:* Marek osztálytanácsos. *A földművelésügyi miniszter részéről:* Zsák Hugó osztálytanácsos. *A közmunkatársak részéről:* Rupp Imre min. tanácsos, Bakos János osztálytanácsos. *A fővárosi részéről:* Vossis Károly tanácsos, Henfler Adolf középítési igazgató, Toldy József főigazgató, Jarmay Jenő műszaki tanácsos, Mihályffy József, főmérnök.

— **A tanácsok közértesítése.** Az Esküdtér-Akadémia között a Dunaparton létesítendő villamos vasút ügyében a kereskedelmi miniszterelnökben ma volt az engedélyezési tárgyalás, a melyen a kereskedelmi miniszterelnök részéről jelen voltak: József Sándor kereskedelmi miniszter, elnök, Schmidt József államtitkár, Mándy Lajos min. tanácsos, Pap Árpád oszt. tanácsos, Kádár Gusztáv műszaki tanácsos, dr. Neumann Károly titkár, mint jegyző. *A belügyminiszter részéről:* Marek osztálytanácsos. *A földművelésügyi miniszter részéről:* Zsák Hugó osztálytanácsos. *A közmunkatársak részéről:* Rupp Imre min. tanácsos, Bakos János osztálytanácsos. *A fővárosi részéről:* Vossis Károly tanácsos, Henfler Adolf középítési igazgató, Toldy József főigazgató, Jarmay Jenő műszaki tanácsos, Mihályffy József, főmérnök.

— **A tanácsok közértesítése.** Az Esküdtér-Akadémia között a Dunaparton létesítendő villamos vasút ügyében a kereskedelmi miniszterelnökben ma volt az engedélyezési tárgyalás, a melyen a kereskedelmi miniszterelnök részéről jelen voltak: József Sándor kereskedelmi miniszter, elnök, Schmidt József államtitkár, Mándy Lajos min. tanácsos, Pap Árpád oszt. tanácsos, Kádár Gusztáv műszaki tanácsos, dr. Neumann Károly titkár, mint jegyző. *A belügyminiszter részéről:* Marek osztálytanácsos. *A földművelésügyi miniszter részéről:* Zsák Hugó osztálytanácsos. *A közmunkatársak részéről:* Rupp Imre min. tanácsos, Bakos János osztálytanácsos. *A fővárosi részéről:* Vossis Károly tanácsos, Henfler Adolf középítési igazgató, Toldy József főigazgató, Jarmay Jenő műszaki tanácsos, Mihályffy József, főmérnök.

— **A tanácsok közértesítése.** Az Esküdtér-Akadémia között a Dunaparton létesítendő villamos vasút ügyében a kereskedelmi miniszterelnökben ma volt az engedélyezési tárgyalás, a melyen a kereskedelmi miniszterelnök részéről jelen voltak: József Sándor kereskedelmi miniszter, elnök, Schmidt József államtitkár, Mándy Lajos min. tanácsos, Pap Árpád oszt. tanácsos, Kádár Gusztáv műszaki tanácsos, dr. Neumann Károly titkár, mint jegyző. *A belügyminiszter részéről:* Marek osztálytanácsos. *A földművelésügyi miniszter részéről:* Zsák Hugó osztálytanácsos. *A közmunkatársak részéről:* Rupp Imre min. tanácsos, Bakos János osztálytanácsos. *A fővárosi részéről:* Vossis Károly tanácsos, Henfler Adolf középítési igazgató, Toldy József főigazgató, Jarmay Jenő műszaki tanácsos, Mihályffy József, főmérnök.

— **A tanácsok közértesítése.** Az Esküdtér-Akadémia között a Dunaparton létesítendő villamos vasút ügyében a kereskedelmi miniszterelnökben ma volt az engedélyezési tárgyalás, a melyen a kereskedelmi miniszterelnök részéről jelen voltak: József Sándor kereskedelmi miniszter, elnök, Schmidt József államtitkár, Mándy Lajos min. tanácsos, Pap Árpád oszt. tanácsos, Kádár Gusztáv műszaki tanácsos, dr. Neumann Károly titkár, mint jegyző. *A belügyminiszter részéről:* Marek osztálytanácsos. *A földművelésügyi miniszter részéről:* Zsák Hugó osztálytanácsos. *A közmunkatársak részéről:* Rupp Imre min. tanácsos, Bakos János osztálytanácsos. *A fővárosi részéről:* Vossis Károly tanácsos, Henfler Adolf középítési igazgató, Toldy József főigazgató, Jarmay Jenő műszaki tanácsos, Mihályffy József, főmérnök.

— **A tanácsok közértesítése.** Az Esküdtér-Akadémia között a Dunaparton létesítendő villamos vasút ügyében a kereskedelmi miniszterelnökben ma volt az engedélyezési tárgyalás, a melyen a kereskedelmi miniszterelnök részéről jelen voltak: József Sándor kereskedelmi miniszter, elnök, Schmidt József államtitkár, Mándy Lajos min. tanácsos, Pap Árpád oszt. tanácsos, Kádár Gusztáv műszaki tanácsos, dr. Neumann Károly titkár, mint jegyző. *A belügyminiszter részéről:* Marek osztálytanácsos. *A földművelésügyi miniszter részéről:* Zsák Hugó osztálytanácsos. *A közmunkatársak részéről:* Rupp Imre min. tanácsos, Bakos János osztálytanácsos. *A fővárosi részéről:* Vossis Károly tanácsos, Henfler Adolf középítési igazgató, Toldy József főigazgató, Jarmay Jenő műszaki tanácsos, Mihályffy József, főmérnök.

— **A tanácsok közértesítése.** Az Esküdtér-Akadémia között a Dunaparton létesítendő villamos vasút ügyében a kereskedelmi miniszterelnökben ma volt az engedélyezési tárgyalás, a melyen a kereskedelmi miniszterelnök részéről jelen voltak: József Sándor kereskedelmi miniszter, elnök, Schmidt József államtitkár, Mándy Lajos min. tanácsos, Pap Árpád oszt. tanácsos, Kádár Gusztáv műszaki tanácsos, dr. Neumann Károly titkár, mint jegyző. *A belügyminiszter részéről:* Marek osztálytanácsos. *A földművelésügyi miniszter részéről:* Zsák Hugó osztálytanácsos. *A közmunkatársak részéről:* Rupp Imre min. tanácsos, Bakos János osztálytanácsos. *A fővárosi részéről:* Vossis Károly tanácsos, Henfler Adolf középítési igazgató, Toldy József főigazgató, Jarmay Jenő műszaki tanácsos, Mihályffy József, főmérnök.

— **A tanácsok közértesítése.** Az Esküdtér-Akadémia között a Dunaparton létesítendő villamos vasút ügyében a kereskedelmi miniszterelnökben ma volt az engedélyezési tárgyalás, a melyen a kereskedelmi miniszterelnök részéről jelen voltak: József Sándor kereskedelmi miniszter, elnök, Schmidt József államtitkár, Mándy Lajos min. tanácsos, Pap Árpád oszt. tanácsos, Kádár Gusztáv műszaki tanácsos, dr. Neumann Károly titkár, mint jegyző. *A belügyminiszter részéről:* Marek osztálytanácsos. *A földművelésügyi miniszter részéről:* Zsák Hugó osztálytanácsos. *A közmunkatársak részéről:* Rupp Imre min. tanácsos, Bakos János osztálytanácsos. *A fővárosi részéről:* Vossis Károly tanácsos, Henfler Adolf középítési igazgató, Toldy József főigazgató, Jarmay Jenő műszaki tanácsos, Mihályffy József, főmérnök.

— **A tanácsok közértesítése.** Az Esküdtér-Akadémia között a Dunaparton létesítendő villamos vasút ügyében a kereskedelmi miniszterelnökben ma volt az engedélyezési tárgyalás, a melyen a kereskedelmi miniszterelnök részéről jelen voltak: József Sándor kereskedelmi miniszter, elnök, Schmidt József államtitkár, Mándy Lajos min. tanácsos, Pap Árpád oszt. tanácsos, Kádár Gusztáv műszaki tanácsos, dr. Neumann Károly titkár, mint jegyző. *A belügyminiszter részéről:* Marek osztálytanácsos. *A földművelésügyi miniszter részéről:* Zsák Hugó osztálytanácsos. *A közmunkatársak részéről:* Rupp Imre min. tanácsos, Bakos János osztálytanácsos. *A fővárosi részéről:* Vossis Károly tanácsos, Henfler Adolf középítési igazgató, Toldy József főigazgató, Jarmay Jenő műszaki tanácsos, Mihályffy József, főmérnök.

— **A tanácsok közértesítése.** Az Esküdtér-Akadémia között a Dunaparton létesítendő villamos vasút ügyében a kereskedelmi miniszterelnökben ma volt az engedélyezési tárgyalás, a melyen a kereskedelmi miniszterelnök részéről jelen voltak: József Sándor kereskedelmi miniszter, elnök, Schmidt József államtitkár, Mándy Lajos min. tanácsos, Pap Árpád oszt. tanácsos, Kádár Gusztáv műszaki tanácsos, dr. Neumann Károly titkár, mint jegyző. *A belügyminiszter részéről:* Marek osztálytanácsos. *A földművelésügyi miniszter részéről:* Zsák Hugó osztálytanácsos. *A közmunkatársak részéről:* Rupp Imre min. tanácsos, Bakos János osztálytanácsos. *A fővárosi részéről:* Vossis Károly tanácsos, Henfler Adolf középítési igazgató, Toldy József főigazgató, Jarmay Jenő műszaki tanácsos, Mihályffy József, főmérnök.

— **A tanácsok közértesítése.** Az Esküdtér-Akadémia között a Dunaparton létesítendő villamos vasút ügyében a kereskedelmi miniszterelnökben ma volt az engedélyezési tárgyalás, a melyen a kereskedelmi miniszterelnök részéről jelen voltak: József Sándor kereskedelmi miniszter, elnök, Schmidt József államtitkár, Mándy Lajos min. tanácsos, Pap Árpád oszt. tanácsos, Kádár Gusztáv műszaki tanácsos, dr. Neumann Károly titkár, mint jegyző. *A belügyminiszter részéről:* Marek osztálytanácsos. *A földművelésügyi miniszter részéről:* Zsák Hugó osztálytanácsos. *A közmunkatársak részéről:* Rupp Imre min. tanácsos, Bakos János osztálytanácsos. *A fővárosi részéről:* Vossis Károly tanácsos, Henfler Adolf középítési igazgató, Toldy József főigazgató, Jarmay Jenő műszaki tanácsos, Mihályffy József, főmérnök.

— **A tanácsok közértesítése.** Az Esküdtér-Akadémia között a Dunaparton létesítendő villamos vasút ügyében a kereskedelmi miniszterelnökben ma volt az engedélyezési tárgyalás, a melyen a kereskedelmi miniszterelnök részéről jelen voltak: József Sándor kereskedelmi miniszter, elnök, Schmidt József államtitkár, Mándy Lajos min. tanácsos, Pap Árpád oszt. tanácsos, Kádár Gusztáv műszaki tanácsos, dr. Neumann Károly titkár, mint jegyző. *A belügyminiszter részéről:* Marek osztálytanácsos. *A földművelésügyi miniszter részéről:* Zsák Hugó osztálytanácsos. *A közmunkatársak részéről:* Rupp Imre min. tanácsos, Bakos János osztálytanácsos. *A fővárosi részéről:* Vossis Károly tanácsos, Henfler Adolf középítési igazgató, Toldy József főigazgató, Jarmay Jenő műszaki tanácsos, Mihályffy József, főmérnök.

— **A tanácsok közértesítése.** Az Esküdtér-Akadémia között a Dunaparton létesítendő villamos vasút ügyében a kereskedelmi miniszterelnökben ma volt az engedélyezési tárgyalás, a melyen a kereskedelmi miniszterelnök részéről jelen voltak: József Sándor kereskedelmi miniszter, elnök, Schmidt József államtitkár, Mándy Lajos min. tanácsos, Pap Árpád oszt. tanácsos, Kádár Gusztáv műszaki tanácsos, dr. Neumann Károly titkár, mint jegyző. *A belügyminiszter részéről:* Marek osztálytanácsos. *A földművelésügyi miniszter részéről:* Zsák Hugó osztálytanácsos. *A közmunkatársak részéről:* Rupp Imre min. tanácsos, Bakos János osztálytanácsos. *A fővárosi részéről:* Vossis Károly tanácsos, Henfler Adolf középítési igazgató, Toldy József főigazgató, Jarmay Jenő műszaki tanácsos, Mihályffy József, főmérnök.

— **A tanácsok közértesítése.** Az Esküdtér-Akadémia között a Dunaparton létesítendő villamos vasút ügyében a kereskedelmi miniszterelnökben ma volt az engedélyezési tárgyalás, a melyen a kereskedelmi miniszterelnök részéről jelen voltak: József Sándor kereskedelmi miniszter, elnök, Schmidt József államtitkár, Mándy Lajos min. tanácsos, Pap Árpád oszt. tanácsos, Kádár Gusztáv műszaki tanácsos, dr. Neumann Károly titkár, mint jegyző. *A belügyminiszter részéről:* Marek osztálytanácsos. *A földművelésügyi miniszter részéről:* Zsák Hugó osztálytanácsos. *A közmunkatársak részéről:* Rupp Imre min. tanácsos, Bakos János osztálytanácsos. *A fővárosi részéről:* Vossis Károly tanácsos, Henfler Adolf középítési igazgató, Toldy József főigazgató, Jarmay Jenő műszaki tanácsos, Mihályffy József, főmérnök.

— **A tanácsok közértesítése.** Az Esküdtér-Akadémia között a Dunaparton létesítendő villamos vasút ügyében a kereskedelmi miniszterelnökben ma volt az engedélyezési tárgyalás, a melyen a kereskedelmi miniszterelnök részéről jelen voltak: József Sándor kereskedelmi miniszter, elnök, Schmidt József államtitkár, Mándy Lajos min. tanácsos, Pap Árpád oszt. tanácsos, Kádár Gusztáv műszaki tanácsos, dr. Neumann Károly titkár, mint jegyző. *A belügyminiszter részéről:* Marek osztálytanácsos. *A földművelésügyi miniszter részéről:* Zsák Hugó osztálytanácsos. *A közmunkatársak részéről:* Rupp Imre min. tanácsos, Bakos János osztálytanácsos. *A fővárosi részéről:* Vossis Károly tanácsos, Henfler Adolf középítési igazgató, Toldy József főigazgató, Jarmay Jenő műszaki tanácsos, Mihályffy József, főmérnök.

— **A tanácsok közértesítése.** Az Esküdtér-Akadémia között a Dunaparton létesítendő villamos vasút ügyében a kereskedelmi miniszterelnökben ma volt az engedélyezési tárgyalás, a melyen a kereskedelmi miniszterelnök részéről jelen voltak: József Sándor kereskedelmi miniszter, elnök, Schmidt József államtitkár, Mándy Lajos min. tanácsos, Pap Árpád oszt. tanácsos, Kádár Gusztáv műszaki tanácsos, dr. Neumann Károly titkár, mint jegyző. *A belügyminiszter részéről:* Marek osztálytan

hiányzó, mintegy 50.000 tonnára rugó szükséglet pótlásá...

A havi tervet 1898. évi rendes szükségletéhez egy pótlék engedélyezése kérik...

A tavaly június hó 5-én a Pólabán levő 231. számú...

Az ezen hitel rováására beszerzendő ágyúk és lövegek...

Az ezen hitel rováására beszerzendő ágyúk és lövegek...

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

E hitelnek idejekorán való felhasználása azért nem...

A hadmérnöki és utászkapitányok kiképzésére...

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A katonatisztek fizetésemlése.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A közös hadügyminiszter válaszában.

A szolgálati ruházatnak vagy az azért járó egyenértékű...

A szolgálati ruházatnak vagy az azért járó egyenértékű...

A szolgálati ruházatnak vagy az azért járó egyenértékű...

A szolgálati ruházatnak vagy az azért járó egyenértékű...

A szolgálati ruházatnak vagy az azért járó egyenértékű...

A szolgálati ruházatnak vagy az azért járó egyenértékű...

A szolgálati ruházatnak vagy az azért járó egyenértékű...

A szolgálati ruházatnak vagy az azért járó egyenértékű...

A szolgálati ruházatnak vagy az azért járó egyenértékű...

A szolgálati ruházatnak vagy az azért járó egyenértékű...

A szolgálati ruházatnak vagy az azért járó egyenértékű...

A szolgálati ruházatnak vagy az azért járó egyenértékű...

A szolgálati ruházatnak vagy az azért járó egyenértékű...

A szolgálati ruházatnak vagy az azért járó egyenértékű...

A szolgálati ruházatnak vagy az azért járó egyenértékű...

A szolgálati ruházatnak vagy az azért járó egyenértékű...

A szolgálati ruházatnak vagy az azért járó egyenértékű...

A szolgálati ruházatnak vagy az azért járó egyenértékű...

A szolgálati ruházatnak vagy az azért járó egyenértékű...

A szolgálati ruházatnak vagy az azért járó egyenértékű...

A szolgálati ruházatnak vagy az azért járó egyenértékű...

A szolgálati ruházatnak vagy az azért járó egyenértékű...

A szolgálati ruházatnak vagy az azért járó egyenértékű...

A szolgálati ruházatnak vagy az azért járó egyenértékű...

A szolgálati ruházatnak vagy az azért járó egyenértékű...

A szolgálati ruházatnak vagy az azért járó egyenértékű...

A szolgálati ruházatnak vagy az azért járó egyenértékű...

A szolgálati ruházatnak vagy az azért járó egyenértékű...

A szolgálati ruházatnak vagy az azért járó egyenértékű...

A szolgálati ruházatnak vagy az azért járó egyenértékű...

A szolgálati ruházatnak vagy az azért járó egyenértékű...

Megegyezéses fogadtatás továbbá, hogy a hozzájárulási...

Megegyezéses fogadtatás továbbá, hogy a hozzájárulási...

Megegyezéses fogadtatás továbbá, hogy a hozzájárulási...

Megegyezéses fogadtatás továbbá, hogy a hozzájárulási...

Megegyezéses fogadtatás továbbá, hogy a hozzájárulási...

Megegyezéses fogadtatás továbbá, hogy a hozzájárulási...

Megegyezéses fogadtatás továbbá, hogy a hozzájárulási...

Megegyezéses fogadtatás továbbá, hogy a hozzájárulási...

Megegyezéses fogadtatás továbbá, hogy a hozzájárulási...

Megegyezéses fogadtatás továbbá, hogy a hozzájárulási...

Megegyezéses fogadtatás továbbá, hogy a hozzájárulási...

Megegyezéses fogadtatás továbbá, hogy a hozzájárulási...

Megegyezéses fogadtatás továbbá, hogy a hozzájárulási...

Megegyezéses fogadtatás továbbá, hogy a hozzájárulási...

Megegyezéses fogadtatás továbbá, hogy a hozzájárulási...

Megegyezéses fogadtatás továbbá, hogy a hozzájárulási...

Megegyezéses fogadtatás továbbá, hogy a hozzájárulási...

Megegyezéses fogadtatás továbbá, hogy a hozzájárulási...

Megegyezéses fogadtatás továbbá, hogy a hozzájárulási...

Megegyezéses fogadtatás továbbá, hogy a hozzájárulási...

Megegyezéses fogadtatás továbbá, hogy a hozzájárulási...

Megegyezéses fogadtatás továbbá, hogy a hozzájárulási...

Megegyezéses fogadtatás továbbá, hogy a hozzájárulási...

Megegyezéses fogadtatás továbbá, hogy a hozzájárulási...

Megegyezéses fogadtatás továbbá, hogy a hozzájárulási...

Megegyezéses fogadtatás továbbá, hogy a hozzájárulási...

Megegyezéses fogadtatás továbbá, hogy a hozzájárulási...

Megegyezéses fogadtatás továbbá, hogy a hozzájárulási...

Megegyezéses fogadtatás továbbá, hogy a hozzájárulási...

Megegyezéses fogadtatás továbbá, hogy a hozzájárulási...

Megegyezéses fogadtatás továbbá, hogy a hozzájárulási...

SZER... Telef... Kéziratok... ELŐ... Védjeg... Papp E... Czin... (has)an... Kuzs... Tárc... Irta: H...

Dele

Dele... a mit gr... delegáció... Jobban fe... állandó bi... de még... hallan fel... vari poli... miniszter... szavát!... munkát, s... szifárius... végrehajt... megosztás... érdéke is... dultat sz... Az akció... tett régi... is, más... meg egy... hen így... Meg absz... modon az... egy nem... Nem lehet... tradíció... nevében s... eléggé al... kére. Me... gyelendő... meg az sz... kótlak... fejedelm... leg alk... nak alko... lábálhat... van, em... mindgy... vanja. A... legyelm... Am azé... várnunk... sztrák... janak: I... a felség... jójúnk... cionális... minden... pory Gy... épen az... igazán!

A m

A m... Csádi... alapítan... ter Gyó... Utesiev... egyke ve... tekintel... Anna, a... Az Üste... Vasard... nak, mel... Frater G... nekpe... melé fest... Ebből... hadsúa... hanem E... Draskovic... ígért tart... dan esá... Gyerme... Frater G... Janos ud... Janos ud... ha, a ki... szünleg... natból, a... Hamar... ha rövid... gazdag e... sokára r... visszatér... Itt ker... Zápolya... embere v... főpárt m... tartott m... uralom h... A sajo... nos kirá... Ez időb... ládát ke... ládát ke... Fráter... feria kor... gyart tört... tervelt el... politikai... kanció jó... rejött, h...